

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तस्मैन्द्रितकषायायतमसस्यां दर्शयति भगवान्सनकुमारस्तस्मिन्स्कंदइत्याचक्षत इतिच्छादो गेयेश्रुतस्कंदस्य पूर्वपरिग्रहमाह केचिदिति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥
 सभज्यमानो विबुधैः परं हर्षमवापह ॥ ततो दुंदुभयो राजन्नेदुःशंखाश्च भारत ॥ ९५ ॥ मुमुचुर्देवयोषाश्च पुष्पवर्षमनुत्तमं ॥ योगिनामीश्वरं देवं शतशो यस्य सहस्र
 शः ॥ ९६ ॥ दिव्यगंधमुपादाय ववौ पुण्यश्रमारुतः ॥ गंधर्वास्तुष्टुबुधैश्चैनं यज्वानश्च महर्षयः ॥ ९७ ॥ केचिदेनं व्यवस्यति पितामहसुतं प्रभुं ॥ सनकुमारं सर्वेषां
 ब्रह्मयोनितमग्रजं ॥ ९८ ॥ केचिन्महेश्वरसुतं केचित्पुत्रं विभावसोः ॥ उमायाः कृत्तिकानां च गंगायाश्च वदंत्युत ॥ ९९ ॥ एकधा च द्विधा चैव चतुर्धा च महाबलं ॥
 योगिनामीश्वरं देवं शतशो यस्य सहस्रशः ॥ १०० ॥ एतत्ते कथितं राजन् कर्तिकायाभिषेचनं ॥ शृणु चैव सरस्वत्यास्तीर्थं वर्यस्य पुण्यतां ॥ १०१ ॥ बभूव तीर्थं प्रवरं हते
 पुसुरशत्रुषु ॥ कुमारेण महाराज त्रिविष्टपमिवापरं ॥ १०२ ॥ ऐश्वर्याणि च तत्र स्थोददा वीशः पृथक् पृथक् ॥ ददौ नैर्ऋतमुख्येभ्यः स्त्रैः लोकां पावकाल्मजः ॥ १०३ ॥
 एवं स भगवांस्तस्मिन् स्तीर्थे दैत्यकुलांतकः ॥ अभिषिक्तो महाराज देवसेनापतिः सुरैः ॥ १०४ ॥ तैजसं नाम तत्तीर्थं यत्र पूर्वमपांपतिः ॥ अभिषिक्तः सुरगणैर्वरु
 णो भरतर्षभ ॥ १०५ ॥ अस्मिन् स्तीर्थे वरेस्नात्वा स्कंदं चाभ्यर्च्य लंगली ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ रुक्मं वासांस्याभरणानि च ॥ १०६ ॥ उषित्वारजनीतत्र माधवः परवी
 रहा ॥ पूज्यतीर्थं वरं तच्च स्पृष्ट्वा तोयं च लंगली ॥ १०७ ॥ तदृष्टः प्रीतमना श्रैव त्थ भवन्माधवोत्तमः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मावं परिपृच्छसि ॥ यथाभिषिक्तो भग
 वान्स्कंदो देवैः समागतैः ॥ १०८ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वो गदापर्वणि बलः सारस्वतोऽतारकवधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥
 जनमेजय उवाच अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन् श्रुतवानस्मितत्वं ततः ॥ अभिषेकं कुमारस्य विस्तरेण यथाविधि ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा पूतमात्मानं विजानामि तपोधन ॥ प्र
 त्दृष्टानि चरोमाणि प्रसन्नं च मनो मम ॥ २ ॥ अभिषेकं कुमारस्य दैत्यानां च वधं तथा ॥ श्रुत्वा मे परमाप्रीतिर्भूयः कौतूहलं हि मे ॥ ३ ॥ अपांपतिः कथं ह्यस्मिन्नभि
 षिक्तः पुरासुरैः ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्रज्ञ कुशलोल्यसि सत्तम ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच शृणुराज त्रिदं चित्रं पूर्वकल्पयथा तथं ॥ आदौ कृतयुगे राजन्वर्तमाने य
 थाविधि ॥ ५ ॥ वरुणं देवताः सर्वाः समेत्येदमथाब्रुवन् ॥ यथास्मान्सुरादृशक्रोभयेभ्यः पातिसर्वदा ॥ ६ ॥ तथा त्वमपि सर्वासां सरितो वै पतिर्भव ॥ वासश्च ते
 सदा देवसागरे मकरालये ॥ ७ ॥ समुद्रोऽयं तव वशो भविष्यति नदीपतिः ॥ सोमेन सार्धं च तव हानिदृढीभविष्यतः ॥ ८ ॥
 ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ इति शल्यपर्वो गदापर्वणैः भारतज्ञाः षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ अत्यद्भुतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥